

Praksis har mødt det Forhold, at en Arbejder nægtede at overtage anvist Arbejde, naar han ikke kunde naa den høje Standard, han var naaet op til ved andet Arbejde. Det forekommer mig urigtigt, at en Mand, der har arbejdet sig op paa en høj Løn — og det er godt, at han har kunnet det — af den Grund ikke skal være pligtig at tage anvist Arbejde, naar han ikke derved kan have den samme Fortjeneste som hidtil. Ordene her i Forslaget siger: „Den Mindsteløn, som i vedkommende Fag ydes for normalt Arbejde.“ Jeg forudsætter selvfølgelig, at der i Udvalget vil blive ført en Forhandling om, hvad der forstaas ved Udtrykket „Mindsteløn“, og en Forhandling om, hvad der er „normalt Arbejde“. Det er selvfølgelig ikke Meningen, at hvis man har en minimal Løn for Folk, som ikke kan udføre normalt Arbejde, man saa skal tage Hensyn til den, men man maa modsætte sig det tidligere Princip, hvor man havde Ret til at nægte at overtage anvist Arbejde, hvis man ikke kunde blive staaende paa den samme Indtægt som tidligere. Det har været i allerhøjeste Grad skadeligt. Det forekommer mig, at det er noget, man sikkert kommer til Livs ved denne Bestemmelse. Naar Arbejdernes Repræsentanter — det er vist i Betænkningen angaaende Nødhjælpsarbejder — kommer med en Udtalelse, som jeg dog tror er mindre vel overvejet, viser det, hvor vidt man er naaet ved den Praksis, der hidtil er brugt. Man siger der, at Statens og Kommunernes Repræsentanter i Arbejdsløshedsnævnet skal paase, at Arbejdsløshedskasserne virker efter deres Hensigt, der vel maa være at opretholde ikke alene Livet, men ogsaa Levestandarden under Arbejdsløhedskriserne. Ja, gid det var saa vel, at Arbejderne og vi andre under alle Kriser alligevel kunde opretholde den Standard, der er opnaaet i gode Tider. Det forekommer mig imidlertid, at man her skyder over Maalet. Thi det betyder i Virkeligheden, at man ikke skal være pligtig til at tage Arbejde, uden at man ogsaa derved kan holde sig paa den Standard, man tidligere er naaet til. Jeg forudsætter, at dette ikke er Meningen. Jeg tror at have Ret i, at en af Grundene til, at der for Tiden udføres saa lidt Privatarbejde i Danmark,

er, at det er for dyrt at lade det udføre. Naar man af de Bemærkninger, der medfølger Lovforslaget, ser, at der i April Kvartal normalt i Gennemsnit er udbetalt til Murersvende 3 Kr. 9 Ø. i Timen og til Tømrersvende 3 Kr. 8 Ø. i Timen, forekommer det mig, at disse Tal i nogen Grad minder om, at den Højde maaske dog alligevel har nogen Skyld i, at der er saa faa private, som i Øjeblikket har Raad til at lade Byggearbejde udføre.

Jeg skal derefter vende mig til Nødarbejderne. Der foreslaas her indført et nyt Princip, nemlig at Stat og Kommune sætter Arbejder i Gang paa den Maade, at Løn- og øvrige Beskæftigelsesvilkaar ved Nødarbejderne fastsættes saaledes, at det paa den ene Side bliver fordelagtigere for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved disse Arbejder end at oppebære Arbejdsløshedunderstøttelse, men paa den anden Side stadig bliver af Interesse for den paa-gældende at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde. Det forekommer mig, at dette Hovedsynspunkt maa man vel kunne naa til Enighed om her i Rigsdagen. Der er sagt: Ja, men saa virker Staten som Løntrykker. Jeg vil dertil sige: Staten skal hverken virke som Løntrykker eller Løngaranterer, men hvis man siger, at Staten ikke blot skal skaffe Arbejde til arbejdsløse, men den skal skaffe dem Arbejde til den højeste Løn, de er kommet op paa, vil det i Virkeligheden sige, at Staten skal virke løngaranterende, men der er ikke et eneste andet Erhverv i Danmark, som kan gennemføre, at Staten skal garantere dem den samme Løn, som de har haft tidligere. Derfor er det givet, at hvis man virkelig vil fastholde dette Krav, hemmer man derigen-nem det private Initiativ i at komme til at virke. Det forekommer mig, at skal man se paa Krisen, vi er inde i — og det skal man selvfølgelig — for at ramme Ondet i sin Rod, maa man se paa, hvad Anledningen er til den Arbejdsløshed, vi har. Der er nævnt, at det er en Industrikrise. Ja, det er rigtigt, det er i nogen Grad en Industrikrise, men det er desværre ikke en Industrikrise alene. Af Bilagene vil man se, hvad man ogsaa ved i Forvejen, at der næsten overalt i Danmark findes en ret stor Arbejdsløshed, desværre i næsten alle Fag, det er en almindelig Krise, det er en